

ger, der ere Overplejepersonalet underlagte, gøre det ønskeligt, og dernæst danne en Afløsning for Overplejepersonalet, derunder ogsaa Natoverplejersken, under Fridage og Ferier. De skulle altsaa hjælpe til paa de større Afdelinger, hvor een Overopsynsdame eller Overopsynsmand ikke er tilstrækkelig, og endvidere assistere Overopsynet, naar det er nødvendigt. Det, tror jeg, er en af Manglerne ved Anstalterne, at Overplejepersonalet bliver noget anstrengt, og blive de anstrengte, gaar det dem som alle andre Mennesker; saa bliver man nervøs, man bliver utaalmodig, og det gaar ud over Arbejdet, og i dette Tilfælde, hvor Arbejdet er at passe syge, vil det gaa ud over de syge. Det er netop det, der skal afhjælpes, og derfor skulle disse uddannede Plejeassistenter være særlig kyndige Folk, der altsaa kunne hjælpe Overplejepersonalet.

Dernæst bestemmes der, at der skal være Sygeplejersker. Det skal være i Forvejen fuldt uddannede Sygeplejersker, og om dem bestemmes der, at de skulle altid findes paa Sygeafdelinger, Vagtafdelinger o. l. Men i øvrigt er det et af de store Fremskridt, der skulde naas, at man efterhaanden skal anvende flere og flere fuldt uddannede, i almindelig Sygepleje uddannede Sygeplejersker paa Anstalterne. Det var et af de Punkter, hvor der var Uenighed indenfor Lægestanden, om det var nødvendigt at anvende uddannede Sygeplejersker i større Omfang, end det allerede sker. Men det bestemmes altsaa i Loven, at de skulle findes paa Sygeafdelinger og Vagtafdelinger.

Dernæst bestemmes endvidere i Lovens § 11, at Posterne som Overplejere, Plejeassistenter o. l. besættes ved Ledighed i den Udstrækning, som Hensynet til Hospitalets Tarv og Patienternes Pasning gøre ønskeligt, med Kvinder, der have erholdt Uddannelse saavel i almindelig Sygepleje som i Sindssygepleje. Altsaa Princippet, der skal stræbes henimod, skal være i vidt Omfang Indførelsen af uddannede Sygeplejersker til at passe Patienterne. Derved opnaas to Ting: for det første, at det er uddannede Damer, der kende Sygeplejen i Detailler, som blive satte til at passe Patienterne, og for det andet, at man gaar noget bort fra at anvende Mænd derovre saa meget, som man tidligere har gjort, og gaar til at anvende Kvinder, og det sidste, tror jeg, er et meget betydeligt Fremskridt. Jeg har i tidligere Tid selv set det forsøgt paa 6te Afdeling herinde i København. Det var allerede i Begyndel-

sen af 90erne, da jeg gik som Student og ausculterede noget paa 6te Afdeling under Professor Pontoppidan, og der saa jeg, hvorledes han allerede den Gang begyndte at anvende uddannede Sygeplejersker. Man stillede sig skeptisk her overfor og mente, det kunde aldrig gaa, at saadanne unge Piger gik mellem de sindssyge; hvorledes skulde de kunne kommandere dem og faa Magt over dem? Men det viste sig, at det gik udmærket. Jeg husker, at store Karle, der kom i Affekt, naar de saa en Opsynsmand, og vilde prøve Kræfter med ham, bleve ledede af saadanne unge Damer saa let som ingenting. Der var ikke Tale om sligt overfor dem, de vidste jo, at i Styrke vare de den paagældende Kvinde overlegne, og følte ikke Lyst til at brydes med hende, saa det gik saa let for hende, hun havde Kyndighed, Forstaaelse af sin Gerning, og de lystrede hende, og hun ledede og plejede dem udmærket.

Men saa gælder det om at faa Plejepersonalet, nemlig Plejere og Plejersker, saa dygtigt som muligt, og derfor er det bestemt i Loven, at man begynder med at optage Folk som Elever og uddanner dem paa Sindssygeanstalterne i Sindssygepleje, baade teoretisk og praktisk, og til dette Formaalets Opnaaelse skulle saa Reservelægerne ved Anstalten undervise dem baade i teoretisk -- selvfølgelig ikke for meget -- og i praktisk Sygepleje. Naar de have været der et Aars Tid, skulde de underkaste sig en Prøve, og ved denne bliver der naturligvis væsentligst taget Hensyn til, hvorledes de vedkommende have forstaaet at pleje syge i det Aar, hvori de have været der. Men dette fører naturligt til, at man maa byde de Folk, som ansættes der, en større Gage og bedre Boligforhold end hidtil. Dette gælder dog ikke saa meget selve det overordnede Plejepersonale, thi Lønningerne for dem er der almindelig Tilfredshed med. Overplejerne skulde lønnes med 1,400 Kr. aarlig, stigende til 1,800 Kr., og Overplejersker og Natoverplejere skulde lønnes med 1,000 Kr. aarlig, stigende til 1,400 Kr. Mandlige Plejeassistenter, der skulde være ugifte, lønnes med 700 Kr. aarlig, stigende til 1,000 Kr., kvindelige Plejeassistenter og Sygeplejersker lønnes med 500 Kr., stigende til 800 Kr. Saa komme Plejerne, der lønnes som ugifte med 450 Kr. aarlig, stigende til 650 Kr., som gifte med 700 Kr. aarlig, stigende til 900 Kr. -- som Natplejere faa de noget mere. Plejerskerne lønnes med 350 Kr. aarlig, stigende til 500 Kr., men anvendes